

دی-دگاه

شماره: 412		موضوع: بخش صنعت موتور محرک اقتصاد ایران
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۴/۰۲		
تهیه و تنظیم: احمد تشکینی		
توضیح اجمالی: بخش صنعت بدلیل ارتباطات پسین و پیشین مستقیم و غیرمستقیم وسیع با سایر بخش های اقتصادی از اهمیت بسیار بالایی در ایجاد اشتغال و رشد اقتصادی برخوردار است . شایان ذکر است بخش صنعت علاوه بر تامین ستانده سایر بخش های اقتصادی، بخش اعظم ستانده های خود را نیز تامین می کند و از این منظر در بین سایر بخش های اقتصاد دارای جایگاه ممتازی است. بطور کلی نقش و جایگاه صنعت در اقتصاد به حدی است که می توان صنعت را موتور محرک اقتصاد و مولفه اساسی رونق آن بر شمرد . بخش صنایع و معادن در اقتصاد ایران به ترتیب حدود ۲۵ و ۳۰ درصد تولید ناخالص داخلی و اشتغال کشور را در اختیار دارند. نکته اساسی در دنیای امروز حوزه صنعت آن است که ساختار اقتصادی بسیاری کشورها به سمت اقتصاد دانش بنیان (اقتصادی که از طریق دانش خود، ثروت تولید می کند) تغییر یافته است. طی دو دهه اخیر مهمترین عامل در رشد اقتصادی کشورها توسعه و پیشرفت تکنولوژی و فنآوری بوده، بگونه ای که محصولات با فنآوری بالا به یکی از بخش های مهم صادراتی مبدل شده که ارزش افزوده و اشتغال بالایی (بدلیل بازده فزاینده نسبت به مقیاس و هزینه اندک انتقال) را در پی داشته است . به عنوان مثال ۷۸ و ۷۶ درصد رشد اقتصادی آلمان و فرانسه در سال ۲۰۰۰ مرهون رشد فنآوری بوده و بالغ بر ۳۰ درصد صادرات کشورهای در حال توسعه طی دهه اخیر را محصولات با فنآوری پیشرفته شکل داده اند. همچنین حجم تجارت جهانی محصولات هایتک از حدود ۵۰۰ میلیارد یورو در سال ۱۹۹۵ به ۱۵۰۰ میلیارد یورو در سال ۲۰۱۰ رسیده است. این در حالی است که صنایع با فنآوری بالا در اقتصاد ایران کمترین سهم را در تولید ارزش افزوده داراست . هرچند این سهم با روندی صعودی از ۱.۸ درصد در سال ۱۳۷۲ به ۲.۶ درصد در سال ۱۳۷۹ و بالغ بر ۵ درصد در سال ۱۳۸۶ افزایش یافته است. براین اساس به منظور افزایش و توسعه اقتصاد صنعتی در ایران می بایست تمرکز جدی بر حوزه صنایع با تکنولوژی و فنآوری بالا صورت پذیرد.		
نکات کلیدی: در این راستا برخی پیشنهادات زیر قابل ارایه است: • تقویت و حمایت از شرکت های دانش بنیان. • بسط حقوق مالکیت معنوی جهت حفاظت از سرمایه گذاری های تحقیق و توسعه صورت گرفته در صنایع هایتک. • اولویت گذاری استراتژیک در صنعت و تکنولوژی و فعالیت های هماهنگ کننده. • تسهیل تغییر ساختاری برخی صنایع با هدف ایجاد شرایط مطلوب نوآوری. • شکل دهی و تسریع تغییر تکنولوژی با جهت گیری حمایت از تکنولوژی های خاص. • ایجاد زیربنای آموزشی و کارآموزی جهت تعلیم نیروی کار متخصص در صنایع با تکنولوژی بالا. • تشویق صنایع نوزاد فعال در حوزه تولید و صادرات هایتک با استفاده از ابزار تعرفه و سایر یارانه های آشکار و ضمنی. • حمایت از توسعه شرکت های مبتنی بر فناوری های پیشرفته برای گسترش تولید و خدمات مربوط با تاکید بر بخش غیردولتی. • تاسیس و تلفیق سرمایه اولیه صندوق های ارایه دهنده ضمانت وام و سهام شرکت های فنآوری.		
تأیید رئیس مؤسسه:		تأیید رئیس گروه مشاوران: